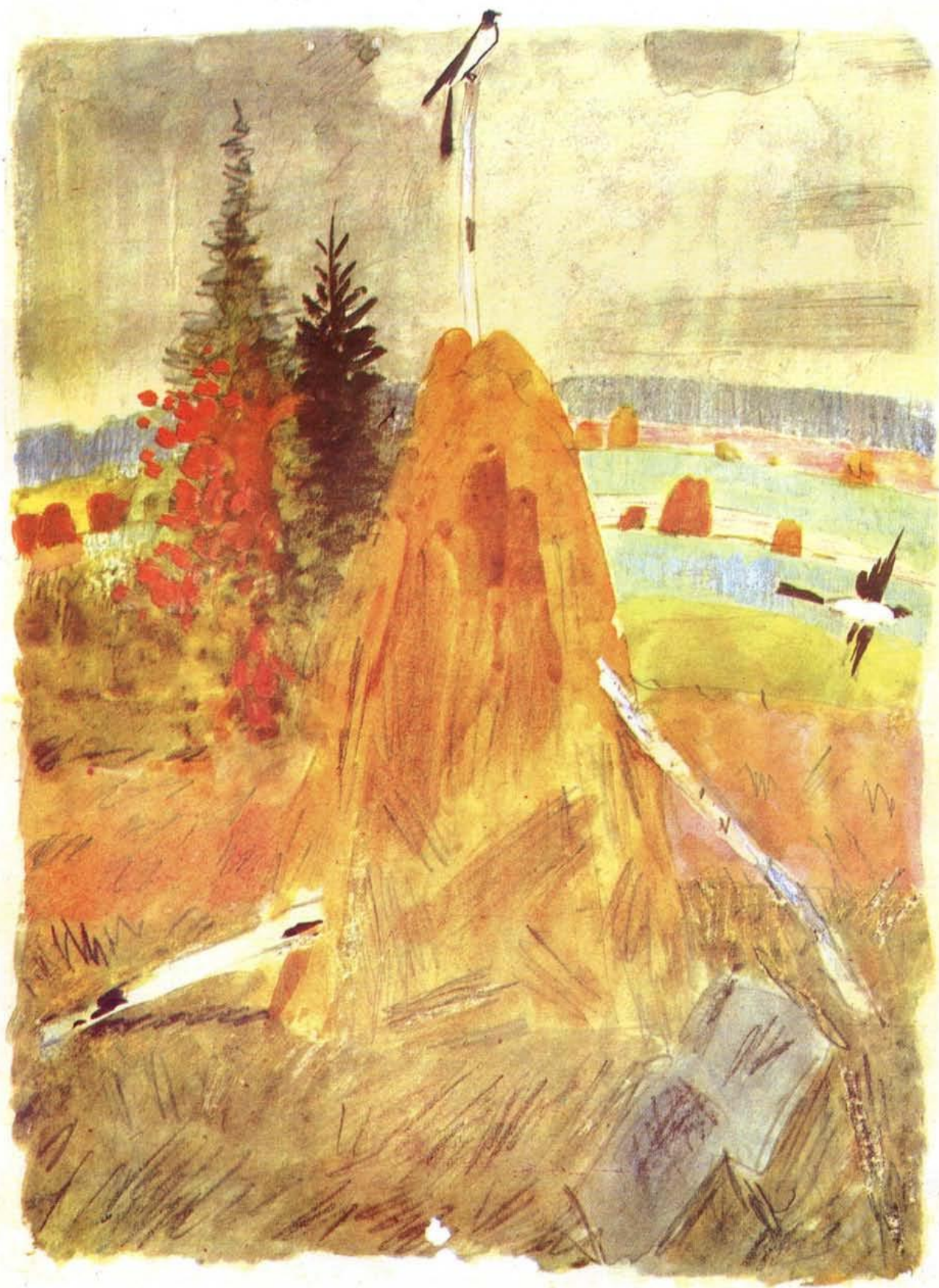

ලි බෝහිකාකා

සහ යකිඡා

ශ්‍රී බෝහික්කා සහ යකිඟ්ඟ

පලෙස්ටීන් තොල්ස්තොයි විසින්
 සංස්කරණය කළ රැස්සන් ජන කතාවකි
 අනුවාදය - දැඩිගම වි. රුදිරිගු
 චිත්‍ර - යුලියන් කොරොවින්

ISBN 955 - 591 - 088 - X

ප්‍රකාශකයෝ සහ බෙදාහරින්නෝ:

කුරුමු පොත් - 594/1, නාවල පාර, රාජගිරිය.

එකෝමත් එක රටක මහල්ලෙකුයි මැහැල්ලකයි හිටියා. මේ දෙදෙනාට
ළමයින් නැහැ. ඔවුන්ට ලොකු පාලු ගතියක් දැනුණා.

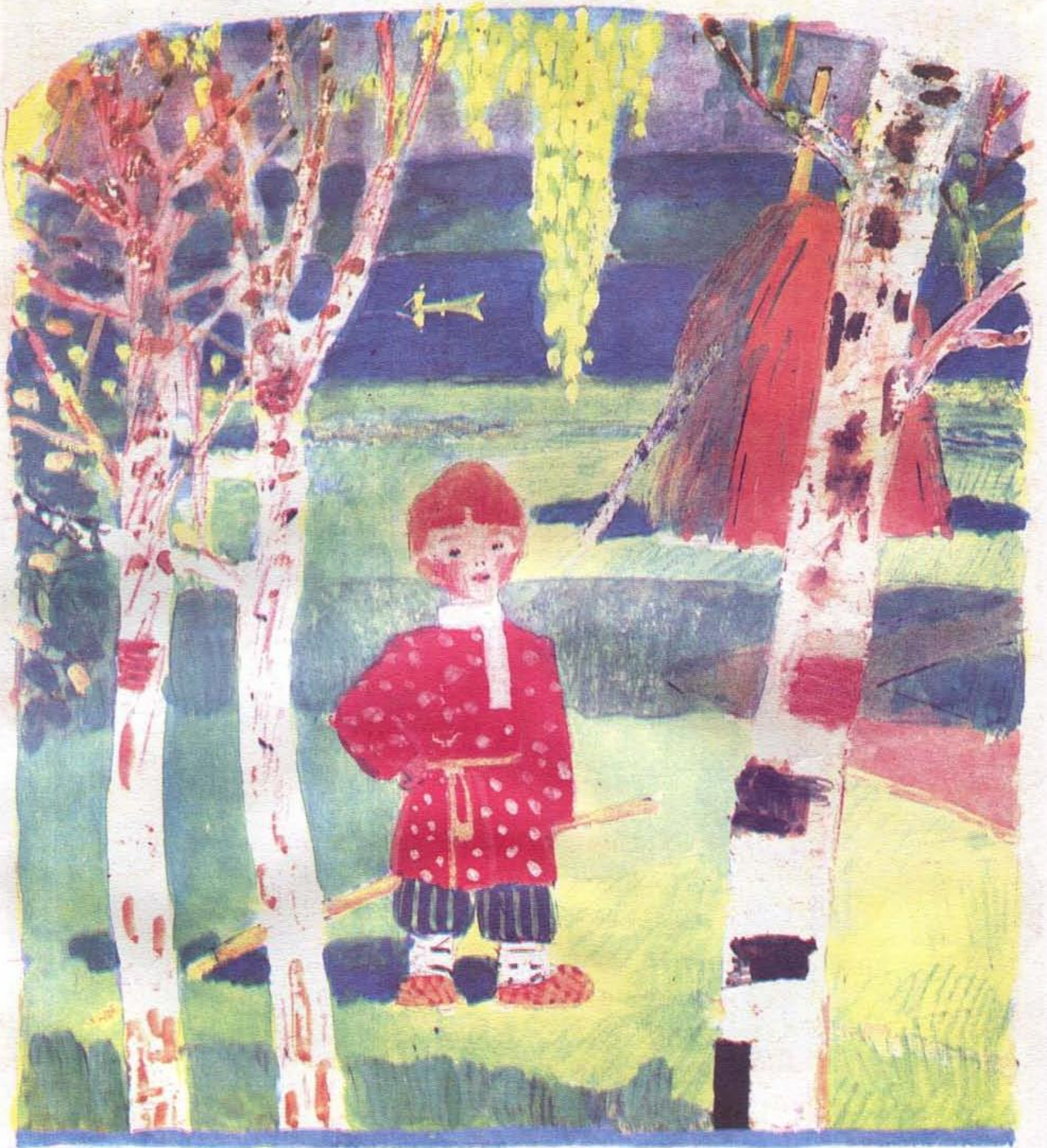
එක දවසක් මහල්ලා ලි කොටයක් අරගෙන එයින් ලි බෝනික්කෙකු
හදලා මැහැල්ලට දුන්නා. මැහැල්ල ඒ බෝනික්කා රෙදි කඩක ඔහලා බිළිඳකු
නලවන්නා වගේ දරු නැලවිලි ගි කිව්වා:

“නිටියෝන මගේ ලස්සන පුතා,
අස් වහගන්නකො,
ආදර මගේ පුංචි පුතා
හොඳ හැටියට නිදාගන්නකෝ
කැලේ ඉන්න පුංචි සත්තු,
චලස් පැටවි, හිචල් පැටවි
නිදාගන්න අත ගිහින්,
ආදර මගේ පුංචි පුතා
හොඳ හැටියට නිදාගන්නකෝ”

පුදුමයක හැටි! මේ ලී බෝනික්කා ටිකෙන් ටික හැඩැ දරුවකු බවට පත් වුණා. කතන්දරවල එහෙම වෙන බව ළමයින් දන්නවා නෙව. ඉතින් මේ හිටියෝනා ලොකු දක්ෂ පැවකු ලෙස හැඳි වැඩුණා.

මහල්ලා තිරියෝමාට ලි ඔරුවක් හදාලා එයට සුදු පාට ගැවා.
පැළි දෙකක් හදාලා එයට රතුපාට ගැවා.

තිරියෝෂා ඔරුවට නැගලා මෙහෙම කිවා:
"පුංචි මගේ ඔරු පොඩිත්ත,
මගේ කිම ඉටුකරන්න
මාළු ගොඩක් තියෙන තැනට
හනිකට මා අරන් යන්න."

පුංචි ඔරුව තිරියෝභාවත් අරුගෙන ගහේ ඇතට ගියා. ඉතින් එයා හැමදාම මාළු අල්ලන්නට ගහට ගියා. තිරියෝභාගේ අම්මා දව්වලට බතුත් අරුගෙන ගං තෙරට ඇවිත් මෙහෙම කියනවා:

"පුතේ තිරියෝභා ඇවිත් ගංතෙරට කෑම කන්න,
කිරියි, පැණියි, පාන් සමග බටර් ගෙනවා."

අම්මාගේ කට හඬ ඇහුණාම තිරියෝෂා වහාම ඔරුවේ පැදි ක්‍රියාකරවලා ගංතෙරට එනවා. පුතා අල්ලන මාළු තොගය අම්මා අරුගෙන පුතාට ගෙනා කෑම දෙනවා. එයාට අලුත් කමිසයක් අන්දවනවා. පුතා ආයෙමත් මාළු අල්ලන්නට ගහට යනවා.

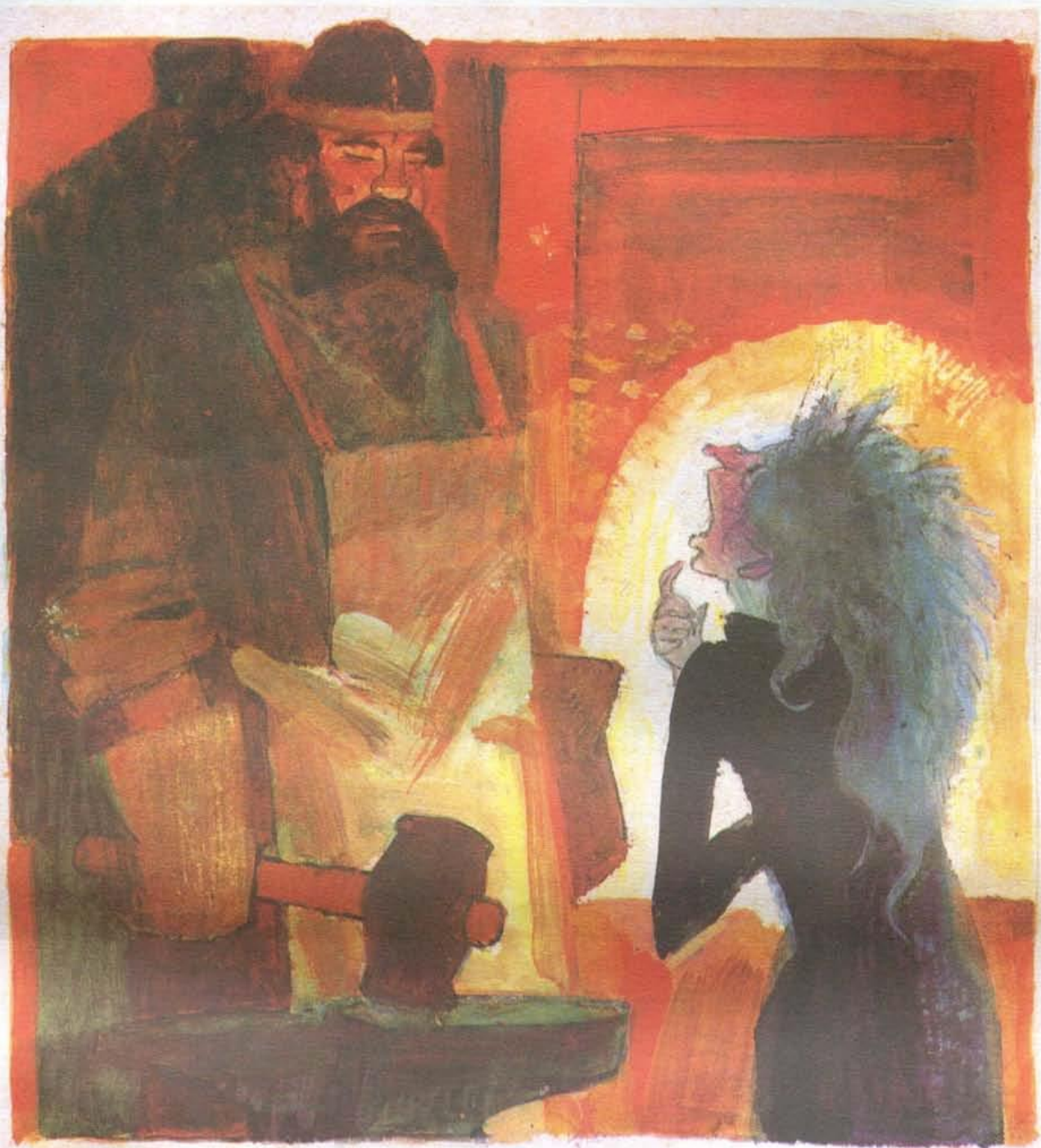
මායාකාර යකින්න මෙය දුටුවා. දවසක් දා ඇ ගං තෙරට ඇවිත් බොහොම අවලස්සන කට හඬකින් මෙහෙම කියනවා.

"පුතේ තිරියෝෂා ඇවිත් ගං තෙරට කෑම කන්න.

තිරියි, පැණියි,පාන් සමග බටර් ගෙනාවා."

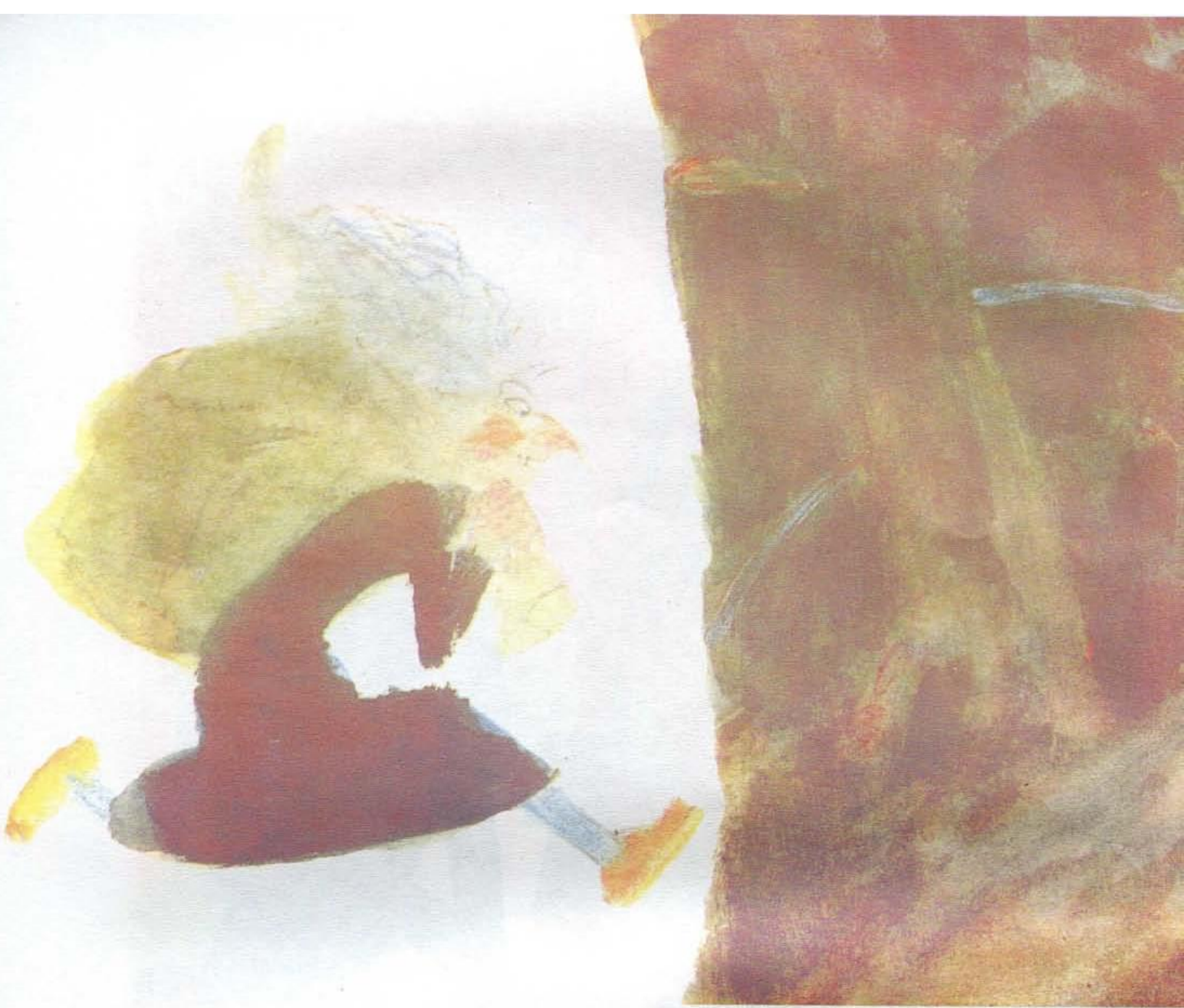
එය අම්මාගේ කට හඬ නොවේ. තිරියෝෂා ඒ බව දැනගෙන
 ඔරුවට කතා කරලා කිව්වා තවත් ගහ මැදට ගෙනයන්න කියලා.
 මායාකාර යකින්න කම්මලේ බාස් හමුවෙන්නට ගියා. ඇගේ උගුර
 තිරියෝෂාගේ මවු ගේ කට හඬට සමාන හඬක් පිටවන ආකාරයට
 හදන්නට කියලා ඇ ඉල්ලා හිටියා.

කම්මලේ බාස් මායාකාරිය ගේ උගුර ඇය කි පරිදි හඳුලා දුන්නා.
මායාකාර යකින්න නැවත තිරියෝභාගේ මවු වගේ කතා කරමින් මෙහෙම
කිවා:

"පුතේ තිරියෝභා ඇවිත් ගං තෙරට කැම කන්න.
කිරිසි පැණිසි පාන් සමග බටර් ගෙනාවා."

තිරියෝෂා රුවෙටුණා. අම්මා ඔහුට කතා කරනවා කියා සිතලා ඔහු ගංතෙරට ආවා.

මායාකාර යකින්න පැංචාව අල්ලා ගෙන මල්ලකට දමා ගෙනැ අැගේ මායාකාර නිවහනට ගෙන ගියා. යකින්න අැගේ අැලෝනාට කතා කරලා කොල්ලා ගිනි උදුනට දාලා පුළුස්සලා දෙන්න කියලා නියම කරලා තවත් නපුරු වැඩ කිරීමට ගියා.

ඇලෝනා ගිනි උදුනට දර දාලා හොඳට රත් කරලා, උදුල්ල අරගෙන තිරියෝෂාට පෙන්නලා, ඒ උදුලු තලය උඩ වැහිර ගන්නැ යි කිවා. තිරියෝෂා උදුල්ල උඩ වාඩි වෙලා අත් දෙකයි, කකුල් දෙකයි දෙපැත්තට විදහා ගත්තා. ඇලෝනාට කොල්ලාව උදුනේ කට ඇතුළට දාන්නට බැහැ. විහිදා ගෙන ඇති අත් පා නිසා උදුන් කටින් ඇතුළට ඔහු යන්නේ නැහැ.

"කොල්ලා මම කිවේ නුඹට උදලූ තලය උඩ වැතීර ගන්න කියලා,"
ඇලෝනා ඔහුට සැර කළා.

"වැතීර ගන්න හැටි මා දන්නේ නැහැ. ඇලෝනා මට පෙන්වන්න,"
තිරියෝෂා කිවා.

"පුසා නිදා ගන්නා වගේ උදැල්ල උඩ වැතීර ගනින්න."

"අනේ මා දන්නේ නැහැ. මට පෙන්වන්න," තිරියෝෂා කිවා.

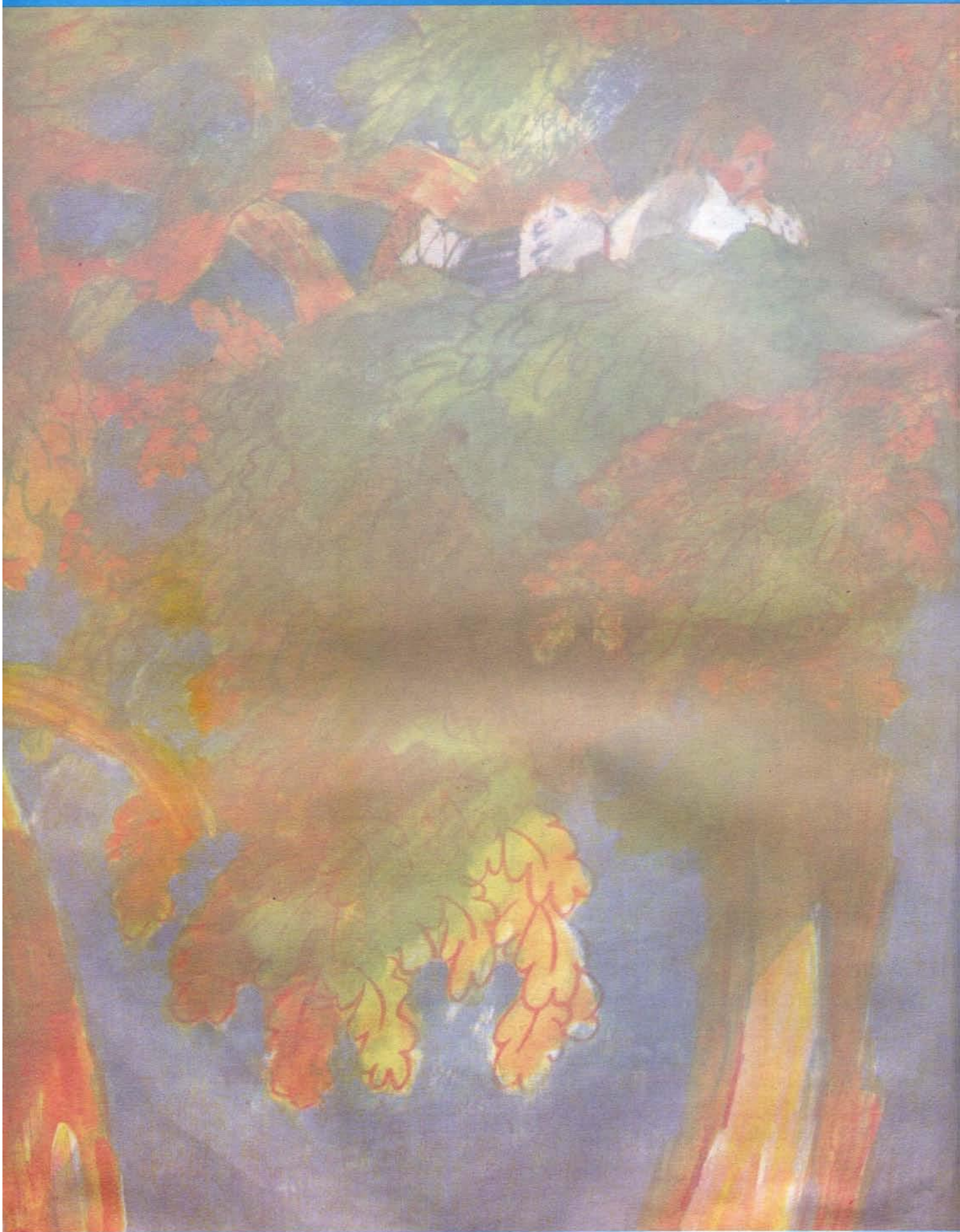

ඇලෝනා සැක නො කර උදුලු තලය උඩ නිදා ගන්නා වගේ වැහිර ගන්නා. එවිට තිරියෝෂා වනා ම ඇලෝනාව ගිනි උදුනේ කට ඇතුළට ඔබලා දොර වැහුවා. මේ වේලාවේ දී යකින්න ගෙය දෙසට එන සැටි දුටු තිරියෝෂා දුවලා ගිනිල්ලා පරණ ඕක් ගහක් උඩට නැග ගන්නා.

යකින්න ගෙට ඇතුළු වෙලා උදුනේ දොර ඇරලා පුළුස්සා තිබුණු ඇලෝනා ගේ මස් කාලා ඇට ලෙව් කැවා. කන ගමන් සිනිදුවක් කිවා:

“තිරියෝෂාගේ මස් කාලා මගේ කුසගිනි නිව්ලා.

කොල්ලගෙ මස් බොහොම රසයි, උගේ ඇටත්, බොහොම රසයි.”

තිරියෝෂා ඕක් ගහ මුදුනට නැගලා හෙමිනිට මෙහෙම කිවා:
“ඇලෝනාගේ මස් කාලා යකින්නගේ බඩ පිටිලා.”

මායාකාර යකින්න මුල දී සිතුවේ ඕක් ගහේ කොළ සුළඟට වැනෙන
නිසා ගබ්දියක් ඇහුණා කියලා. යකින්න නැවත සිත්දුට කිවා:

“තිරියෝෂාගේ මස් කාලා මගේ කුසගිනි නිව්ලා.
කොල්ලගෙ මස් බොහොම රසයි, උගේ ඇටත් බොහොම රසයි.”

තිරියෝෂා යළිත් මෙහෙම කීවා:

"ඇලෝනාගේ මස් කාලා යකින්නගේ බඩ පිරිලා."

යකින්න ගහ මුදුනේ ඉන්න තිරියෝෂාව දැක්කා. ඇ දුව ගෙන ඇවිල්ලා ඕක් ගහේ කඳ හපන්නට පටන් ගත්තා. ඇය හපා ගෙනැ, හපා ගෙනැ යන විට ඇගේ ඉස්සරහ උඩු දත් දෙක කැඩුණා. එවිට යකින්න දුව ගෙන ගිහිල්ලා කම්මල් බාස්ට මෙහෙම කියාපි:

"ඉක්මනට මට යකඩ දත් දෙකක් හදා දීපන්."

කම්මල් බාස් දත් දෙක හදා දුන්නා. යකින්න ගිහිල්ලා නැවතත් ඕක් ගහේ කඳ හපන්නට පටන් ගත්තා. ඔහොම හපා කන විට පහළ ඇන්දේ දත් දෙකක් කැඩුණා.

යකින්න ආයෙමත් කම්මල් බාස් හමු වෙලා මෙසේ කිවා:

“වහා ම තවත් දන් දෙකක් හදාලා සවි කරපන්!”

කම්මල් බාස් යකඩ දන් දෙකක් හදලා දුන්නා.

යකින්න යකඩ දන්වලින් ඕක් ගහේ කඳ සට සට ගාලා හපන්නට වුණා.
ගස කඩා වැටෙන්නට තරම් ළං වෙලා හඬ පිට වුණා.

දැන් ඉතින් තිරියෝෂා මොනවා කරන්න ද? මේ වෙලාවේ දී සේරාවන්
රැහක් ඉගිලි යන හැටි දුටු තිරියෝෂා මෙසේ කන්නලව් කළා:

“ආදරබර සේරාවෙහි පුංචි මාව බේරා ගන්න.

පුංචි මාව බේරා ගෙන අම්මා වෙතට අරන් යන්න.”

“අපට පසුපසින් තවත් සේරාවන් එනවා. ඒ ගොල්ල ඔය ළමයව මවු
වෙතට ගෙනයාවි.”

මේ අතර යකින්න තිරියෝෂා දෙස රවා බලමින් දිගටම ගනේ කඳ හපන්නට වුණා.

තවත් සේරාවන් කට්ටියක් පියාඹා යනවා දැකලා තිරියෝෂා කන්නලව් කළා:

"ආදර්ඛර සේරාවෙනි පුංචි මාව බේරාගන්න,
පුංචි මාව බේරාගෙන, අම්මා වෙතට අරන් යන්න."
ඒ සේරාවෝත් මෙහෙම උත්තර දුන්නා:

"අපට පස්සෙන් පියාඹා එන තරුණ සේරාවෙක් ඔයාව මවු වෙතට ගෙන යාවි."

මායාකාර යකින්න ගහ දෙකට කපලා දැමීමට හොඳට ම ළං වුණා. තරුණ සේරුවා පියාඹා යන විට තිරියෝභා මෙසේ ඉල්ලා සිටියා:

"ආදර්ඛර සේරුවෝ, පුංචි මාව බේරා ගන්න.

පුංචි මාව බේරා ගෙන, අම්මා වෙතට අරන් යන්න."

තරුණ සේරුවා තිරියෝභාව උගේ පිට උඩ නංවා ගෙනැ ඔහු ගේ මවු වෙතට ගෙන ගියා.

මහල්ලා සහ මැහැලිය වාසය කරන ගෙදර ජනේලය ළඟ තියෙන තණ පිටියට බට සේරාලා පැවැව මුදා හැරියා.

පුතා මළැ යි කියා සිතා. ඔහු මතක් වීමට මැහැල්ල වෙල්ල වැනුම් දෙකක් උයලා එකක් මහල්ලාට දිලා මෙහෙම කීවා:

“මේක ඔයාට, අනික මට.”

ඒ වෙලාවේ දී ගේ අසල සිටි තිරියෝභා "අම්මේ මටත් එකක් දෙනවා ද?" කියා ඇසුවා.

මහලේලට එය ඇසිලා මහල්ලාගෙන් මෙසේ ඉල්ලා හිටියා:
"වෙල්ල වැනුම් ඉල්ලන්නේ කවුද? යි හොයා බලන්න."

මහල්ලා තිරියෝඡාව ගෙදර ගෙනවා. අම්මා පුතාව බඳා ගෙන සිට
ගත්තා.

තරුණ සේරාවාගේ බඩ පිරෙන්නට කෑම, ඩීම දුන්නා. තරුණ සේරාවා හොඳට හැඳී, වැඩී ශක්තිමත් වන තුරු උග්‍ර ගෙවත්තේ වාසය කරන්නට අවසර දුන්නා. එයා ලොකු වී අතසේ ඉඟිලෙන විට තිරියේෂා මතක් වන විට අත් තටු ගසා ප්‍රීතිය ප්‍රකාශ කරනවා.

අනුවාදක-ද්විතම වී රැඳිරිගු
වික්‍ර-සුලියන් කොරොවින්

ISBN 955 - 591 - 088 - X

ප්‍රකාශකයෝ සහ බෙදාහරින්නෝ:

කුරුඳු පොත්

594/1, නාවල පාර,
රාජගිරිය

මිල

රු. 160/=

මුද්‍රණය

සීමාසහිත 'දිපාති'

දුර ඇමතුම 0112 - 852530